

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23Csp/65/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422203132
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2023:6422203132.3

Rozhodnutie

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu Silverside, a.s. v konkurze, so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560, za ktorého koná správca konkurznej podstaty: UBC 2020, k.s., so sídlom Tamaškovičova 2742/17, 917 01 Trnava, IČO: 53 151 135, zastúpený VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 807 915, proti žalovanému W. K., I.. X.X.XXXX, G. Z. XXX XX Ž. I. K., F. Z. Z.N. XX/XX, XXX XX Ž. I. K., zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, IČO: 37 756 508, o zaplatenie 1 418,38 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.163,45 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

- zo sumy 52,20 EUR od 16.11.2019 do 12.5.2021,
- zo sumy 36,20 EUR od 13.5.2021 do 14.6.2021,
- zo sumy 16 EUR od 15.6.2021 do 13.7.2021,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.12.2019 do 13.7.2021,
- zo sumy 51,99 EUR od 14.7.2021 do 12.8.2021,
- zo sumy 31,99 EUR od 13.8.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.1.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.2.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.3.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.4.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.5.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.6.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.7.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.8.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.9.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.10.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.11.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.12.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.1.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.2.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.3.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.4.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.5.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.6.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.7.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.8.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.9.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.10.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.11.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.12.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.1.2022 do zaplatenia,

- zo sumy 52,20 EUR od 16.2.2022 do zaplataenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.3.2022 do zaplataenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.4.2022 do zaplataenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.5.2022 do zaplataenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.6.2022 do zaplataenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.7.2022 do zaplataenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.8.2022 do zaplataenia,
- zo sumy 52,20 EUR od 16.9.2022 do zaplataenia,

a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 EUR, splatných k 15. dňu v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 7.11.2022 domáhal voči žalovanému zaplataenia sumy 1 418,38 EUR s príslušenstvom titulom neuhradenej istiny poskytnutého úveru, sumy 472,81 EUR titulom neuhradených zmluvných úrokov a sumy 272,26 EUR titulom vyčíslenej zmluvnej pokuty, t.j. spolu sumy 2 163,45 EUR s príslušenstvom. V podanej žalobe uviedol, že je správcom konkurznej podstaty spoločnosti Silverside, a.s. v konkurze, na ktorú bol uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.9.2022, sp. zn. 31K/25/2022, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 187/2022 zo dňa 29.9.2022 vyhlásený konkurz. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.324646705 uzavretej dňa 27.11.2017 medzi žalobcom a žalovaným (ďalej len „úverová zmluva“), poskytol žalobca spotrebiteľský úver vo výške istiny 2 000 EUR, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať pravidelnými splátkami vo výške 52 EUR, pričom sa so splácaním dostal do omeškania, preto veriteľ výzvou zo dňa 19.4.2019 vyzval žalovaného na zaplataenie dlžnej sumy s upozornením, že pokiaľ bude žalovaný v omeškaní so splátkami viac ako 3 mesiace, môže veriteľ pristúpiť k predčasnému zosplateniu celého dlhu. Nakoľko na veriteľa bol vyhlásený konkurz, pričom uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené dňa 29.9.2022, účinky zosplatenia nastali v zmysle § 46 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii zo zákona dňom 30.9.2022. Po započítaní realizovaných úhrad žalobca vyčíslil nárok vo výške 1 418,38 EUR titulom neuhradeného zostatku nesplatennej istiny úveru, vo výške 472,81 EUR titulom neuhradených vyúčtovaných zmluvných úrokov a vo výške 272,26 EUR titulom zmluvnej pokuty 10 % p.a. zo súm omeškaných splátok úveru. Zároveň žalobca žiadal priznať zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. z omeškaných splátok úveru.

2. Dňa 5.12.2022 vydal súd platobný rozkaz č.k. 23Csp/65/2022-35, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 418,38 EUR s príslušenstvom, spolu so sumou zmluvných úrokov vo výške 472,81 EUR a sumou zmluvnej pokuty vo výške 272,26 EUR a trovami konania vo výške 223,12 EUR.

3. Proti vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odpor, v ktorom na svoju obranu vzniesol námietku premlčania s poukazom na skutočnosť, že od výzvy zo dňa 19.4.2019 uplynuli už viac ako tri roky, keďže žaloba je datovaná 31.10.2022. Preto žiadal, aby súd preveril, či došlo k zosplateniu úveru v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaný zároveň namietal, že žalobca pred uzatvorením zmluvy zanedbal odbornú starostlivosť, resp. s odbornou starostlivosťou neposúdil schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať poskytovaný spotrebiteľský úver, pričom poukázal na skutočnosť, že už šesť rokov žije v spoločnej domácnosti so synom v jednoizbovom byte a jediným príjmom žalovaného v roku 2017 bol dôchodok vo výške 400,40 EUR. Žalovaný poukázal na to, že jeho disponibilné príjmy boli znižované pravidelnými výdavkami na splácanie ďalších piatich spotrebiteľských úverov, a to od spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. - zmluva zo dňa 14.1.2016, splátka 170,26 EUR mesačne; Home Credit Slovakia, a.s. - zmluva zo dňa 10.3.2016, splátka 78,65 EUR mesačne; Poštová banka, a.s. - zmluva z roku 2017, splátka 44,37 EUR mesačne; Consumer Finance Holding, a.s. - čerpanie pôžičky 11.11.2015, splátka 51,68 EUR mesačne a Silverside, a.s. - zmluva zo dňa 30.6.2017, splátka 69,18 EUR mesačne. Žalovaný poukázal na to, že súčet splátok prevyšoval jeho disponibilný príjem, preto nemohol mať k dispozícii dostatočné množstvo prostriedkov na splácanie poskytovaného úveru, čo by žalobca pri dodržaní elementárnej odbornej starostlivosti musel zistiť. Podľa žalovaného

došlo k zanedbaniu odbornej starostlivosti hrubým spôsobom, ktoré má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Zároveň žalovaný uviedol, že podľa dostupných informácií mal zaplatiť na predmetnú zmluvu o úvere sumu 1 231 EUR. Na základe uvedeného žiadal žalobu zamietnuť, resp. pre prípad, že by ho súd zaviazal na zaplatenie akejkoľvek sumy, žiadal, aby mu boli povolené splátky vo výške 30 EUR mesačne.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu označil tvrdenia žalovaného za nesprávne, klamlivé a zavádzajúce. Poukázal na to, že nepristúpil k predčasnému zosplatneniu úveru, ale v danom prípade došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ex lege vyhlásením konkurzu na majetok žalobcu, pričom účinky zosplatnenia nastali dňa 30.9.2022. Námietku žalovaného týkajúca sa predčasného zosplatnenia úveru preto označil za nedôvodnú. Rovnako za nedôvodnú označil aj vznesenú námietku premičania. Poukázal na to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je právom, a nie povinnosťou veriteľa. Žalobca v danom prípade mimoriadnu splatnosť úveru nevyhlásil, ale k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo ex lege (zo zákona). Tvrdenie žalovaného o tom, že premičacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, a nie od okamihu predčasného splatenia, označil žalobca za nesprávne. Žalobca zotrval na tom, že pokiaľ bol žalovaný v omeškaní so splátkou splatnou 15.12.2019, vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru bolo účinné ex lege odo dňa 30.9.2022 a žaloba bola podaná 31.10.2022, nemožno považovať nárok žalobcu za premičaný, nakoľko žaloba bola podaná včas, t.j. pred uplynutím trojročnej premičacej lehoty podľa § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá začala plynúť najskôr dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Aj poslednú námietku žalovaného, že žalobca nevyhodnotil dostatočne s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver v zmysle § 7 a § 11 ods. 2 zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, označil žalobca za nedôvodnú. Poukázal na to, že žalovaný v predloženej žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 30.1.2017 okrem iného uviedol informácie o priemernom čistom mesačnom príjme vo výške 400,40 EUR a o výške minimálnych výdavkov v sume 199,48 EUR. Zároveň žalovaný čestne vyhlásil, že na jeho majetok nebol vyhlásený konkurz, ani nebola povolená reštrukturalizácia, nie je v omeškaní s plnením svojich záväzkov, nie je voči nemu vedený súdny spor, a lebo iné konanie, ktoré by mohlo ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky voči žalobcovi. Žalovaný zároveň vyhlásil, že všetky skutočnosti uvedené v žiadosti sú úplné a pravdivé, nezamlčal žiadne skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť posúdenie jeho žiadosti, pričom si je vedomý, že poskytnuté informácie slúžia ako podklad na posúdenie jeho schopnosti splácať požadovaný úver. Žalobca poukázal na § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého je spotrebiteľ povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, vzhľadom na čo mal za to, že žalovaným uvedené informácie sú úplné, presné a pravdivé. Napriek tomu pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať požadovaný úver, žalobca vykonal aj vlastné šetrenie, prostredníctvom informácií z príslušných databáz, a to lustráciou v Registri Úverov s.r.o., Registri úverov - CRIF- nebank a Registri insolvenčných, z ktorých vyplynulo, že žalovaný disponoval voľnými zdrojmi vo výške 52,74 EUR/mesačne. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že pred poskytnutím úveru posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať požadovaný úver. Zo zistených údajov a údajov poskytnutých žalovaným vyplývalo, že žalovaný disponuje voľnými finančnými prostriedkami vo výške potrebnej na splácanie požadovaného úveru. Žalobca má preto za to, že postupoval v súlade s platnou právnou úpravou a prípadná skutočnosť, že žalovaný neuviedol úplné, presné a pravdivé informácie, prípadne, že nejaké informácie zamlčal, nemôže byť na ťarchu žalobcu. Vzhľadom na uvedené žalobca považoval podaný odpor za nedôvodný a tvrdenia žalovaného za nesprávne a zavádzajúce. V závere vyjadrenia žalobca súhlasil s úhradou dlhu v mesačných splátkach vo výške 30 EUR.

5. Žalovaný v žalobnej duplike zotrval na tvrdení, že pri poskytnutí úveru došlo zo strany veriteľa k zanedbaniu odbornej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať poskytovaný úver. Opätovne poukázal na skutočnosť, že príjem žalovanej v skúmanom období pozostával výlučne zo starobného dôchodku vo výške 400,40 EUR, pričom súčet splátok ďalších piatich úverov ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere predstavoval sumu 414,14 EUR mesačne. Splátka poskytovaného úveru bola ďalších 52,20 EUR. Žalovaný zotrval aj na tvrdení, že žalobca pred poskytnutím úveru nezistil ani rámcové údaje o výdavkoch, inak by úver neposkytol, nakoľko výdavky zjavne presahovali disponibilné zdroje. Žalovaný namietal, že žalobca ako odborne spôsobilý dodávateľ musí byť schopný tento stav identifikovať aj pri bazálnej starostlivosti, ktorá sa nachádza hlboko pod hranicou zákonom požadovanej odbornej starostlivosti, pričom nemôže ako alibi používať tvrdenie, že dlžník mu údaje neposkytol alebo opomenul poskytnúť, za situácie, keď veriteľ si reálne nespínil

povinnosť zistiť potrebné údaje z vierohodných zdrojov, ktoré mal k dispozícii ale nevyužil ich. Na podporu svojich tvrdení poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov a Súdneho dvora Európskej únie. V závere opätovne pre prípad, že by súd zaviazal žalovaného na plnenie, požiadal o povolenie splácania dlhu s prísľušenstvom v splátkach po 30 EUR mesačne.

6. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 30.6.2023, na ktoré sa sporové strany, resp. ani ich právni zástupcovia nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním a rozhodnutím v ich neprítomnosti. Keďže dôvody na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP splnené neboli, súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 180 CSP rozhodol o pojednávaní v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov a podanú žalobu prejednal bez prítomností sporových strán a ich právnych zástupcov.

7. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

8. Podľa § 215 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

9. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby a pripojenými listinnými dôkazmi a v súlade s § 151 ods. 1 CSP rozhodol na základe nesporných skutkových tvrdení a listinných dôkazov založených v súdnom spise. Súd zistil tento skutkový a právny stav.

11. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere na č.l. 10 až 14 spisu súd zistil, že dňa 27.11.2017 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému bezhotovostným prevodom na účet bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške istiny 2 000 EUR. Úroková sadzba poskytnutého úveru bola dohodnutá vo výške 19,29 % p.a. Žalovaný sa v zmysle úverovej zmluvy zaviazal zaplatiť žalobcovi celkovú čiastku 3 132 EUR v 60 pravidelných mesačných anuitných splátkach po 52,20 EUR, splatných v 15. deň v mesiaci, s termínom splatnosti prvej splátky dňa 15.1.2018 a termínom konečnej splatnosti úveru 15.12.2022, pri RPMN vo výške 20,56 % a priemernej RPMN 12,99 %. Z článku XIV. Zmluvy súd zistil rozpis a termíny splátok, ako aj rozčlenenie jednotlivých splátok na istinu a úroky. Podľa bodu 1, článku IX. uzavretej zmluvy, ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok má veriteľ právo požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Podľa bodu 2, článku IX. uzavretej zmluvy, zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmú presahovať maximálnu výšku stanovenú nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení, t.j. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Podľa bodu 3, článku IX. uzavretej zmluvy v prípade nesplácania úveru bol veriteľ oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak bol dlžník v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a bol na možnosť zosplátnenia písomne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením tohto práva veriteľom.

12. Z predloženej platobnej disciplíny k uzavretej zmluve na č.l. 20 až 22 spisu a splátkového kalendára v uzavretej zmluve na č.l. 14 súd zistil, že dňa 27.11.2017 došlo k vyplateniu úveru. Zároveň súd zistil, že žalovaný zaplatil prvých 14 splátok splatných v období od 8.1.2018 do 8.2.2019 v celkovej výške 730,80 EUR, následne opakovane porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, pričom uhradil ešte ďalších 9 splátok (splátky 15 až 23) a z 24. Splátky uhradil čiastočne sumu 20,21 EUR. Žalovaný v období od 8.1.2018 do 12.8.2021 celkovo uhradil žalobcovi sumu 1 253 EUR, ktorá bola započítaná v sumu 572,89 EUR na istinu, v sume 647,92 EUR na zmluvné úroky, v sume 5,31 EUR na vyúčtované úroky z omeškania, v sume 10,88 EUR na vyúčtovanú zmluvnú pokutu a v sume 16 EUR na poplatky v zmysle predloženého sadzobníka poplatkov.

13. Z upomienky č.1 zo dňa 22.3.2019 na č. l. 16 spisu súd zistil, že žalobca touto vyzval žalovaného na uhradenie omeškanej splátky splatnej 15.3.2019 vo výške 52,20 EUR, spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 0,28 EUR, zmluvnou pokutou vo výške 0,56 EUR a poplatkami za upomienky zo dňa 22.4.2018, 22.6.2018, 22.8.2018 a 22.3.2019, každú vo výške 3 EUR, s upozornením, že ak

nedôjde k úhrade dlžnej sumy, bude veriteľ oprávnený uplatniť nárok na úroky z omeškania a zmluvnú pokutu. Z predloženej doručeny súd zistil, že upomienku žalovaný prevzal dňa 27.3.2019.

14. Z poslednej výzvy zo dňa 19.4.2019 na č.l. 18 spisu súd zistil, že veriteľ touto výzvou vyzval žalovaného na uhradenie nedoplatku na splátkach a poplatkov v celkovej výške 99,63 EUR s upozornením, že pokiaľ dlžná suma akejkoľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou bude v omeškaní viac ako 3 mesiace, môže veriteľ pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa predloženej doručeny žalovaný výzvu prevzal dňa 26.4.2019.

15. Z Obchodného vestníka č.187/2022 zo dňa 29.9.2022 súd zistil, že uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 31K/25/2022, zo dňa 22.9.2022 bol na žalobcu vyhlásený konkurz. Z Obchodného vestníka č.194/2022 zo dňa 10.10.2022 súd zistil, že do funkcie správcu žalobcu bol ustanovený V. V. V., Č. M. M. XXXX. Z Obchodného vestníka č.85/2023 zo dňa 4.5.2023 súd zistil, že do funkcie správcu žalobcu bol uznesením zo dňa 24.4.2023 ustanovený UBC 2020, k.s., číslo správcu S 2009.

16. Z predloženého sadzobníka poplatkov k uzavretej zmluve na č.l. 15 spisu súd zistil, že žalovaný dňa 27.11.2017, t.j. v deň uzavretia úverovej zmluvy, prevzal sadzobník poplatkov, čo potvrdil svojím podpisom. V sadzobníku je uvedená výška dohodnutých poplatkov súvisiacich s uzavretou úverovou zmluvou.

17. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru na č.l. 76 a 77 spisu súd zistil, že žalovaný v žiadosti uviedol výšku svojho príjmu v sume 400,40 EUR a minimálne výdavky vo výške 199,48 EUR. Iné výdavky v žiadosti neuviedol. V žiadosti ďalej uviedol, že je rozvedený, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, býva u rodiny. Žiadosť obsahovala aj základné parametre poskytovaného úveru (výšku úveru, výšku mesačnej splátky, počet splátok, deň splatnosti, úrokovú sadzu úveru, RPMN a celkovú dlžnú čiastku). Súd zistil, že tieto informácie žalobca žalovanému poskytol pred uzavretím zmluvy, čo mal súd preukázané podpisom žalovaného, ktorým potvrdil prevzatie týchto informácií dňa 30.10.2017.

18. Z predloženého potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 30.10.2017 na č.l. 69 spisu súd zistil, že žalovaný je poberateľom starobného dôchodku vo výške 400,40 EUR.

19. Zo správ z registra úverov k 30.10.2017 na č.l. 72 a 73 spisu súd zistil, že žalovaný bol žalobcom pred uzavretím zmluvy lustrovaný s výsledkom dvoch úverov, ktorých splátky spolu predstavovali 148,18 EUR (79/Home Credit + 69,18/Silverside zmluva z 30.6.2017).

20. Z vyjadrenia žalovaného a predloženej zmluvy o splátkovom úvere na č. l. 52 a 53 spis súd zistil, že žalovaný ako dlžník uzavrel so Slovenskou sporiteľňou dňa 14.1.2016 zmluvu o splátkovom úvere vo výške 10 000 EUR, ktorú sa zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 170,26 EUR, s termínom prvej splátky dňa 15.2.2016 a termínom poslednej splátky dňa 15.1.2024.

21. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

22. Súd má za to, že právny vzťah medzi stranami sporu, založený uzavretou úverovou zmluvou podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“), je spotrebiteľským vzťahom, preto je ho potrebné posúdiť aj podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) o spotrebiteľských zmluvách a zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), a to s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy o úvere. Tzv. spotrebiteľské zmluvy, i keď sú upravené v Občianskom zákonníku, totiž nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len výlučne na občianskoprávne vzťahy, ale príslušné ustanovenia je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, a to bez ohľadu na to, či je uzavretá zmluva ako zmluvný typ upravená v Občianskom alebo Obchodnom zákonníku. Žalobca ako poskytovateľ úveru konal pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Druhou zmluvnou stranou bola fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah založený uzavretou zmluvou o úvere je preto zároveň aj spotrebiteľským vzťahom a je ho potrebné posúdiť aj podľa ustanovení Občianskeho

zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), a to s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy o úvere.

23. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 497 ObchZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta ObchZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 3 ObchZ, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 504 ObchZ, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do 1 mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 ObchZ, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený do zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva OZ.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3a ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10

percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru.

Podľa § 3a ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

Podľa § 3a ods. 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. , na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto zákonom ustanovení.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa 1) a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

24. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2 163,45 EUR s príslušenstvom z titulu uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorej suma 1 418,38 EUR predstavovala neuhradený zostatok istiny úveru, suma 472,81 EUR neuhradené vyúčtované zmluvné úroky a suma 272, 26 EUR vyčíslený nárok na zmluvnú pokutu.

25. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 27.11.2017 došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2 000 EUR. Keďže žalovaný nespochybnil správnosť žalobcom predloženej platobnej disciplíny k zmluve o spotrebiteľskom na č.l. 20 až 22 spisu, súd za nesporné považoval aj údaje vyplývajúce z predloženej platobnej disciplíny. Sporné preto medzi stranami nebolo ani to, že žalovaný na úver celkovo zaplatil sumu 1 253 EUR, ktorá bola započítaná na úhradu istiny, zmluvných úrokov a poplatkov v zmysle uzavretej zmluvy, pričom neuhradený zostal zostatok istiny vo výške 1 418,38 EUR, neuhradené vyúčtované zmluvné úroky vo výške 472,81 EUR a neuhradená zmluvná pokuta vyúčtovaná z neuhradených splátok za obdobie od 16.11.2019 do dňa podania žaloby v celkovej výške 272,26 EUR. Sporný nebol ani spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy, ani to, že žalovaný prestal poskytnutý úver pravidelne splácať, vzhľadom na čo bol veriteľom opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok. Sporné nebolo ani to, že na veriteľa bol uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.9.2022, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 187/2022 zo dňa 29.9.2022 vyhlásený konkurz.

26. Sporné medzi stranami zostali tvrdenia o tom, či žalobca pred uzavretím zmluvy postupoval v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, t.j. či s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, resp. či nedošlo k hrubému porušeniu povinností podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z..

27. Žalovaný na svoju obranu vzniesol aj námietku premlčania, preto sa súd, z dôvodu hospodárnosti ako prvou otázkou zaoberal, či uplatnený nárok nie je premlčaný. Námietku premlčania vzniesol žalovaný

len všeobecne, pričom poukázal na to, že bol vyzvaný na zaplata dĺžnej splátky výzvou zo dňa 19.4.2019, a keďže žaloba bola vyhotovená dňa 31.10.2022, mal za to, že žaloba napadla na súde zjavne viac ako 3 roky od omeškania s prvou splátkou. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že k predčasnemu zosplateniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalobca nepristúpil. Nesprávne bolo preto tvrdenie žalovaného, že k predčasnemu zosplateniu úveru došlo pre neuhradenú splátku uvedenú vo výzve zo dňa 19.4.2019. K predčasnemu zosplateniu došlo len pri posledných 3 splátkach, splatných dňa 15.10., 15.11. a 15.12. 2022, a to v zmysle § 46 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, t.j. priamo zo zákona v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu uznesením súdu zo dňa 22.9.2022, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 187/2022 dňa 29.9.2022 s účinkami od 30.9.2022 (§ 199 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii). Ostatné splátky (s výnimkou posledných troch) zosplatené neboli a ich splatnosť nastala v zmysle článku XIV. uzavretej zmluvy, t.j. v zmysle dohodnutých termínov splatnosti jednotlivých splátok, uvedených v splátkovom kalendári, ktorý bol súčasťou uzavretej zmluvy. Z predloženého splátkového kalendára, resp. amortizačnej tabuľky, ktorá je jeho súčasťou vyplýva, že žalovaná suma istiny vo výške 1 418,38 EUR predstavuje neuhradenú istinu z 25. až 60. splátky, splatných od 15.1.2020 do 15.12.2022. Keďže žaloba napadla na súde dňa 7.11.2022, je zrejmé, že žiadna časť uplatneného nároku na zaplata istiny nie je premlčaná, nakoľko 3 ročná premlčacia lehota pre žiadnu časť istiny splatnej od 15.1.2020 do podania žaloby na súd ešte neuplynula. Vznesenú námietku premlčania súd preto posúdil ako nedôvodnú. Z predloženej platobnej histórie úveru a splátkového kalendára, ktorý bol súčasťou uzavretej zmluvy mal súd zároveň preukázané, že prvá neuhradená splátka istiny vo výške 8,73 EUR je z 24. splátky (istina 24. splátky vo výške 28,94 EUR, splatnej dňa 15.12.2019, mínus zúčtovaná úhrada dňa 13.7.2021 vo výške 0,21 EUR mínus zúčtovaná úhrada dňa 12.8.2021 vo výške 20 EUR, t.j. spolu 20,21 EUR), vzhľadom na čo najskôr splatný neuhradený zostatok istiny úveru je vo výške 8,73 EUR (28,94-20,21) z 25. splátky splatnej dňa 15.12.2019. Žaloba napadla na súde dňa 7.11.2022, teda ešte pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty, vzhľadom na čo uplatnený nárok na zaplata neuhradenej istiny nemôže byť premlčaný. Žalobca vo vyjadrení správne poukázal na to, že trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka nezačala plynúť dňa 19.4.2019 ako to naznačoval žalovaný. Premlčaný nemôže byť ani uplatnený nárok na zmluvné úroky vyčíslený v podanej žalobe sumou 472,81 EUR, keďže zmluvné úroky z neuhradených nepremičaných splátok splatných od 15.12.2019 do 15.12.2022 (t.j. splátok č. 24 až 60) predstavuje až sumu 484,08 EUR. Rovnako premlčaný nemôže byť ani uplatnený nárok na zmluvnú pokutu vo výške 272,26 EUR, vyúčtovanú za obdobie od 16.11.2019, keďže žaloba na súde napadla 7.11.2022. Žalovaným vznesenú námietku premlčania preto súd posúdil v celom rozsahu ako nedôvodnú.

28. Uzavretú zmluvu súd posúdil ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na ktorú súd aplikoval aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy súd preskúmal uzavretú zmluvu a dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z. z., vzhľadom na čo poskytnutý spotrebiteľský úver nie je možné podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

29. Sporným medzi stranami zostalo, či pri poskytovaní úveru došlo v danom prípade k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, vzhľadom na čo by podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bolo možné dospieť k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver má byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov, ako to tvrdil žalovaný. Najpodstatnejšie pre rozhodnutie preto bolo posúdenie, či v danom prípade skutočne došlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako to tvrdil žalovaný.

30. Čo sa týka namietanej skutočnosti, že žalobca ako veriteľ nepostupoval pri poskytovaní úveru s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného spotrebiteľa splácať poskytovaný úver, súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že z predložených a vykonaných dôkazov vyplýva, že si veriteľ pred poskytnutím úveru vyžiadal od žalovaného zákonom požadované informácie o príjmoch a výdavkoch žalovaného, ako aj o jeho osobnom stave, a zároveň vykonal zákonom požadované lustrácie v dostupných úverových registroch, z výsledku ktorých vyplývalo, že žalovaný bude disponovať voľnými zdrojmi vo výške 52,74 EUR, ktoré postačujú na splácanie poskytovaného úveru. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobca pred poskytnutím úveru žalovanému

posúdil s odbornou starostlivosťou jeho schopnosť splácať poskytovaný úver, v dôsledku čoho v danom prípade k tvrdenému hrubému porušeniu povinností v zmysle § 7 ods. 1 zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nedošlo. Poskytnutý úver preto nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Skutočnosť, že v úverových registroch v čase lustrácie neboli zachytené všetky úvery žalovaného nemôže byť na ťarchu žalobcu, a to najmä aj s prihliadnutím na povinnosť žalovaného, ktorá mu vyplýva z § 7 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ žalovaný v čase poskytovania úveru vedel o tom, že mu boli poskytnuté aj ďalšie úvery, bolo jeho povinnosťou tieto skutočnosti veriteľovi uviesť úplne, presne a pravdivo. Pokiaľ ich pred veriteľom zatajil, resp. neuviedol, porušil tým svoju povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto za situácie, keď tieto „neuvedené úvery“ neboli zistiteľné ani z vykonanej lustrácie v registroch úverov, žalobca ich pri posudzovaní ani nemohol zohľadniť, a preto pokiaľ ich žalobca nezohľadnil (keďže nefigurovali vo vykonaných lustráciách), nemožno dospieť k záveru, že nepostupoval s odbornou starostlivosťou, resp. že hrubo porušil svoje povinnosti. Nakoľko žalobca ako veriteľ pred posudzovaním schopnosti žalovaného splácať poskytovaný úver vykonal potrebné lustrácie v úverových registroch a vyžiadal si od žalovaného informácie o jeho príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave, veriteľ svoje povinnosti hrubo neporušil. Žalobca pri posudzovaní lustrácií z úverových registrov zohľadnil dva vylustrované úvery, a to úver od spoločnosti Home Credit Slovakia so splátkou 79 EUR a úver, ktorý poskytol žalovanému žalobca dňa 30.6.2017 so splátkou 69,18 EUR, t.j. spolu 148,18 EUR. Ďalšie nevyhnutné výdavky zohľadnil v sume 199, 48 EUR. Celkové výdavky spotrebiteľa žalobca zohľadnil vo výške 347,66 EUR (199,48+148,18). Z deklarovaného príjmu 400,40 EUR teda žalovanému zostávali voľne disponibilné prostriedky vo výške 52,74 EUR, ktoré mohli byť použité na úhradu splátky vo výške 52,20 EUR poskytovaného úveru. Pokiaľ žalovaný namietal, že v čase poskytnutia úveru mal aj ďalšie záväzky, ktoré žalobcovi neuviedol, bolo jeho povinnosťou tieto skutočnosti žalobcovi oznámiť, pokiaľ tak neurobil, porušil svoju povinnosť ustanovenú v § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Nemôže sa preto dovolávať toho, že žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou, resp. hrubo porušil svoje povinnosti, keď tieto žalovaným uvádzané skutočnosti z ním oznámených informácií a vykonaných lustrácií v úverových registroch zistiteľné neboli. Žalobca objektívne nemôže zodpovedať za to, že iný veriteľ informácie o poskytnutých spotrebiteľských úveroch do registra neuviedol, vzhľadom na čo z vykonanej lustrácie neboli zistiteľné. Skutočnosť, ako jednotliví veritelia nahlasujú informácie do úverových registrov žalobca ovplyvniť nevie. Podstatné pre záver súdu bolo to, že pred uzavretím predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere si žalobca od žalovaného informácie vyžiadal a aj vykonal potrebné lustrácie v úverových registroch, pričom pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať poskytovaný úver zohľadnil všetky zistené informácie.

31. Vzhľadom na uvedené súd nepovažoval za dôvodnú ani obranu žalovaného založenú na tvrdeniach, že veriteľ nepostupovaním s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že veriteľ pred poskytnutím spotrebiteľského úveru vykonal lustráciu žalovaného v dostupných úverových registroch spotrebiteľských úverov a zaobstaral si dostatok informácií pre posúdenie schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver. Prijatému záveru o schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver nasvedčuje aj skutočnosť, že z platobnej disciplíny žalovaného vyplýva, že prvých 14 splátok žalovaný riadne uhradil, pričom následne uhradil aj ďalších 9 splátok, čím celkovo došlo k uhradeniu 23 splátok (24. splátku splatná 15.12.2019 bola uhradená len čiastočne). Vzhľadom na zistené skutočnosti súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca ako veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda s náležitou odbornou starostlivosťou skúmal schopnosť žalovaného splácať poskytovaný spotrebiteľský úver a túto povinnosť hrubo neporušil, preto nie je možné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, vzhľadom na čo obrana žalovaného nebola v tomto smere dôvodná. Svoje závery formuloval súd aj s prihliadnutím na závery vyslovené Krajským súdom v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 13CoCsp/31/2021 zo dňa 4.8.2022.

32. Súd sa ďalej zaoberal oprávnenosťou uplatneného nároku na zmluvnú pokutu a dospel k záveru, že aj v tejto časti žalobca uplatnil nárok dôvodne. Dojednanie zmluvnej pokuty v spotrebiteľských vzťahoch nie je samo o sebe neprípustné, neprípustné je iba v prípade, ak dojednaná sankcia za nesplnenie záväzku spotrebiteľa je neprimerane vysoká, no keďže súd zistil, že dojednaná sankcia medzi žalobcom a žalovaným je v súlade s § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., nemožno ju vyhodnotiť ako neprimerane vysokú, ale naopak ako primeranú a súladnú so zákonom.

33. Súd totiž zistil, že dohoda obsiahnutá v článku IX., bod 2 uzavretej zmluvy je totožná so znením Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a ktoré nariadenie vo svojom ustanovení § 3a ods. 1 upravuje maximálnu výšku sankcií za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov totožným spôsobom ako znenie článku IX., bod 2 uzavretej zmluvy. V zmysle zákonnej úpravy Nariadenia č. 87/1995 Z.z. sa maximálna výška sankcie určuje vzhľadom na dve samostatné hodnoty, a to vzhľadom na výšku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov zvýšenej o 10 percentuálnych bodov, avšak zároveň vzhľadom na 3-násobok úrokov z omeškania určených podľa § 3 Nariadenia č. 87/1995Z.z.. V danom prípade nižšiu hodnotu mal 3-násobok úrokov z omeškania, keďže úroky z omeškania určené na základe § 3 Nariadenia č. 87/1995 Z. z. boli vo výške 5 % ročne, a teda trojnásobok tejto sumy je tak vo výške 15 % ročne. Preto pokiaľ si žalobca uplatnil voči žalovanému sankciu za omeškanie so splácaním peňažných prostriedkov vo výške 15 % ročne, ktorá zahŕňala zákonné úroky z omeškania v zmysle § 3 Nariadenia vlády vo výške 5 % ročne a dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne, takto upravená výška sankcií je v súlade s § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

34. Po právnom posúdení súd preto dospel k záveru, že medzi stranami sporu bola zmluvná pokuta dojednaná v súlade s § 544 Občianskeho zákonníka, pričom jej výška bola v danom prípade dojednaná v súlade s právnymi predpismi, a to nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Dohoda zmluvných strán obsiahnutá v článku IX, bod 2 uzavretej zmluvy je totiž totožná so znením § 3a) ods. 1 vyššie uvedeného nariadenia, ktoré upravuje maximálnu výšku sankcií za omeškanie spotrebiteľa. Nakoľko si žalobca v danom prípade uplatnil voči žalovanému sankciu za omeškanie v celkovej výške 15 % ročne, z toho nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne a zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne, takto uplatnená výška sankcie je v súlade s § 3a) ods. 1 vyššie uvedeného nariadenia. Za platné súd preto považoval aj dojednanie strán o zmluvnej pokute, ktorá neprevyšuje zákonom stanovené limity. Takto dojednanú zmluvnú pokutu súd nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko jej výška bola dojednaná v súlade s platnými právnymi predpismi. S poukazom na uvedené súd preto žalobe vyhovel aj v tejto časti, keď svoje závery formuloval aj s prihliadnutím na závery vyslovené Krajským Súdom v Banskej Bystrici v rozsudku č. k. 43Co/70/2019-207 zo dňa 14.11.2019 a rozsudku 43CoCsp/11/2022 zo dňa 26.5.2022.

35. Po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení súd dospel k záveru, že žaloba bola v celom rozsahu uplatnenej sumy 2 163,45 EUR dôvodná, preto súd podanej žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy, ktorej výšku mal súd preukázanú z predložených listinných dôkazov, pričom priznaná suma 2 163,45 EUR pozostáva zo zostatku neuhradenej istiny vo výške 1 418,38 EUR, keď časť z uhradenej sumy vo výške 1 253 EUR bola v sume 572, 89 EUR započítaná na istinu, ktorej neuhradený zostatok predstavuje čiastka 1 427,11 EUR (2000-572,89). Suma neuhradenej istiny vo výške 8,73 EUR nebola žalobou uplatnená. Nárok na zostávajúcu časť neuhradenej istiny vo výške 1 418,38 EUR bol žalobcom uplatnený dôvodne. Ako dôvodný súd posúdil aj uplatnený nárok na zaplatenie zmluvných úrokov vo výške 472,81 EUR, keďže z uhradenej sumy 1 253 EUR bolo na zmluvné úroky v celkovej výške 1 132 EUR (celková čiastka na zaplatenie 3132 - istina 2000) zúčtovaných 647,92 EUR, pričom zmluvné úroky z neuhradených nepremiľčaných splátok č. 24 až 60, splatných od 15.12.2019 do 15.12.2022, resp. 30.9.2022 predstavujú celkovú sumu až 484,08 EUR (1132-647,92). Zmluvná pokuta vo výške 10 % p.a. zo sumy omeškaných splátok vyčíslená v celkovej výške 272,26 EUR od 16.11.2019 do podania žaloby, resp. do 31.10.2022 (deň vyhotovenia žaloby). Spolu tak priznaná suma predstavuje čiastku 2 163,45 EUR (1418,38+472,81+272,26). Výšku žalovanej sumy mal súd preukázanú z predložených listinných dôkazov, pričom žalovaný jej výšku konkrétnymi námietkami v priebehu konania nespochybňoval.

36. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávajúci predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Podľa § 3 ods. 1 vládneho nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Predmetom konania bol nárok na úroky z omeškania počnúc neuhradenou splátkou splatnou 15.11.2019. Od nasledujúceho

dňa, t.j. od 16.11.2019 bol žalovaný s touto splátkou v omeškaní, a to až do 12.5.2021, kedy došlo k jej čiastočnej úhrade v sume 16,20 EUR. K jej ďalšej čiastočnej úhrade v sume 20 EUR došlo dňa 14.6.2021 a jej doplateniu v sume 16 EUR dňa 13.7.2021, kedy bola čiastočne v sume 0,21 EUR uhradená aj splátka splatná dňa 15.12.2019, ktorej ďalšia čiastočná úhrada v sume 20 EUR bola uskutočnená dňa 12.8.2021. Súd preto po zohľadnení čiastočných úhrad, priznal žalobcovi aj uplatnený nárok na úroky z omeškania z nezaplatených splátok. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 16.11.2019, resp. rovnako ku dňu nasledujúcemu po splatnosti každej ďalšej splátky, bola 0 % ročne. Keďže žalovaný bol od 16.11.2019 v omeškaní, súd zaviazal žalovaného, počnúc dňom 16.11.2019 po zohľadnení čiastočných úhrad aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne s poukazom na § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č.87/1995, a to z dlžných súm, tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku, ktorých výšku a dôvodnosť mal súd preukázanú z predložených listinných dôkazov (najmä splátkového kalendára, ktorý bol súčasťou uzavretej zmluvy a platobnej disciplíny preukazujúcej realizované úhrady a ich zaúčtovanie).

37. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

38. Súd vyhovel žiadosti žalovaného a v súlade s § 232 ods. 3, 4 CSP, so súhlasom žalobcu povolil žalovanému plniť uloženú povinnosť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 EUR, s čím sporové strany v priebehu konania vyslovili súhlas, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

39. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, súd mu preto priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval výrok v súlade s rozhodovacou praxou (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp.zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp.zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp.zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017) do povinnosti ich náhrady.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).